

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

18 септември 2019 година *

„Преюдициално запитване — Социална сигурност — Работници мигранти — Регламент (ЕО) № 987/2009 — Член 60 — Семейни обезщетения — Право да се получи разликата между обезщетението за родител, което се заплаща в държавата членка с първична компетентност, и обезщетението за отглеждане на дете, предвидено от държавата членка с вторична компетентност“

По дело C-32/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) с акт от 20 декември 2017 г., постъпил в Съда на 18 януари 2018 г., в рамките на производство по дело

Tiroler Gebietskrankenkasse

срещу

Michael Moser,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: F. Biltgen (докладчик), председател на състава, J. Malenovský и C. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: G. Hogan,

секретар: M. Aleksejev, началник-отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 януари 2019 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н Moser, от E. Suitner и P. Wallnöfer, Rechtsanwälte,
- за австрийското правителство, от G. Hesse, в качеството на представител,
- за чешкото правителство, от M. Smolek, J. Pavliš и J. Vlácil, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от M. Kellerbauer, D. Martin и B.-R. Killmann, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 март 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 2009 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Tiroler Gebietskrankenkasse (Териториална здравноосигурителна каса за провинция Тирол, Австрия) и г-н Michael Moser по повод на искането на последния да му бъде изплатена разликата между германското обезщетение за родители и получаваното в Австрия обезщетение за отглеждане на дете.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 883/2004

- 3 Съгласно съображение 10 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 2008 г., стр. 12) „принципът да се третира някои факти или събития, настъпили на територията на друга държава членка все едно, че са настъпили на територията на държавата, чието законодателство се прилага, не следва да се противопоставя на принципа за сумиране на периоди на осигуряване, на заетост, на самостоятелна заетост или на пребиваване, завършени съгласно законодателството на друга държава членка с тези, завършени съгласно законодателството на компетентната държава членка. Поради това периодите, завършени съгласно законодателството на друга държава членка следва да се вземат под внимание единствено чрез прилагане принципа за сумиране“.
- 4 Член 5 от този регламент, озаглавен „Равно третиране на обезщетения, доходи, факти и събития“, предвижда:

„Освен ако друго не е предвидено в настоящия регламент и в светлината на установените специални разпоредби по прилагането, се прилага следното:

- а) когато, съгласно законодателството на компетентната държава членка, получаването на обезщетения от социалното осигуряване [или] на други доходи има определени правни последици, съответните разпоредби от това законодателство се прилагат също така и към получаването на равностойни обезщетения, придобити съгласно законодателството на друга държава членка или към доход, придобит в друга държава членка;
- б) когато съгласно законодателството на компетентната държава членка, правните последици са резултат от настъпването на някои факти или събития, тази държава членка взема предвид подобни факти или събития, настъпили във всяка друга държава членка, като настъпили на нейната територия“.

5 Член 67 от посочения регламент гласи:

„Лице има право на семейни обезщетения в съответствие със законодателството на компетентната държава членка, включително за членовете на неговото семейство, които пребивават в друга държава членка, както ако те пребивават в предишната държава членка. [...]“.

6 Член 68 от същия регламент определя правилата за предимство за предимство в случай на съвпадане:

„1. Когато през време на един и същи период и за едни и същи членове на семейството се предвиждат обезщетения съгласно законодателството на повече от една държава членка, се прилагат следните правила за предимство:

- a) в случай на обезщетения, платими от повече от една държава членка на различни основания, редът на предимство е следният: първо, права, произтичащи от дейност като заето или като самостоятелно заето лице, второ, права, произтичащи от получаване на пенсия и накрая, права, придобити на базата на пребиваване;
- b) в случай на обезщетения, платими от повече от една държава членка на едно и също основание, редът на предимство се урежда от следните допълнителни критерии:
 - i) в случай на права, произтичащи от дейност като заето или като самостоятелно заето лице: мястото на пребиваване на децата, при условие че е налице такава дейност, и в допълнение, ако е необходимо, най-големият размер на обезщетенията, предвидени от съответните законодателства. [...]

[...]

2. В случай на съвпадане на права, семейните обезщетения се предоставят в съответствие със законодателството, което е определено, че има предимство в съответствие с параграф 1. Правата на семейни обезщетения по силата на друго или други съответни законодателства се спират до размера, предвиден от първото законодателство и се предоставя диференцираща добавка, ако е необходимо, за сумата, надвишаваща този размер. [...]“.

Регламент № 987/2009

7 Съгласно член 60, параграф 1 от Регламент № 987/2009:

„Искането за семейни обезщетения се адресира до компетентната институция. За целите на прилагането на членове 67 и 68 от основния регламент се отчита положението на цялото семейство, така както ако всички ангажирани лица биха се подчинявали на законодателството на съответната държава членка и пребиваваха там, по-специално по отношение на правото на лицето да подава искане за подобни обезщетения. Когато лице, което има право да подаде искане за обезщетения, не упражни правото си, компетентната институция на държавата членка, чието законодателство е приложимо, взема предвид искането за семейни обезщетения, подадено от другия родител, от лице, което се приема за родител, или от лице или институция, която упражнява настойничество върху детето или децата“.

Австрийското право

- 8 Kinderbetreuungsgeldgesetz (Закон за обезщетението за отглеждане на дете) въвежда като семейни обезщетения обезщетението за отглеждане на дете. Предоставянето на това обезщетение не е обусловено от упражняването на професионална дейност преди раждането на детето, факта, който поражда това право.
- 9 Първоначално този закон позволява на родителите бенефициери да избират между три варианта и обезщетението се изплаща под формата на три фиксирани по размер суми, съответстващи на три различни периода на осигуряване, свързани с възрастта на детето.
- 10 След изменение на посочения закон се въвежда четвърта възможност. Обезщетението за отглеждане на дете вече може да се предоставя и като обезщетение, което замества доходите от трудова дейност, докато детето навърши 12 месеца или максимум 14 месеца. Размерът на платеното обезщетение при тази възможност зависи от размера на предходните доходи от трудова дейност.
- 11 Член 6, параграф 3 от този закон (наричан по-нататък „KBGG“) в редакцията, приложима към фактите по главното производство, предвижда:

„В случай че е налице право на съпоставими семейни обезщетения в друга държава, правото на обезщетение за отглеждане на дете се спира частично до размера на чуждестранното обезщетение. След края на периода за получаване на съпоставимите семейни обезщетения в другата държава разликата между тези чуждестранни семейни обезщетения и обезщетението за отглеждане на дете се приспада от обезщетението за отглеждане на дете“.

- 12 Съгласно член 24 от KBGG:

„(1) [...] родител има право да получи за своето дете обезщетение за отглеждане на дете по този раздел, ако:

1. са изпълнени условията по член 2, параграф 1, точки 1, 2, 4 и 5;

2. този родител е упражнявал трудова дейност съгласно параграф 2 без прекъсване през последните 6 месеца непосредствено преди раждането на детето, за което се дължи обезщетението за отглеждане на дете, и в рамките на този период същият родител не е получавал обезщетения за безработица, като не се вземат предвид прекъсвания, продължили не повече от общо 14 календарни дни. [...]

[...]

(2) По смисъла на този федерален закон „трудова дейност“ означава фактическото упражняване на трудова дейност, за която се дължат социалноосигурителни вноски в Австрия [...]“.

- 13 Член 24а от KBGG гласи:

„(1) Дневното обезщетение за отглеждане на дете е в размер, както следва:

1. за жената, която получава обезщетение за бременност и раждане — 80 % от дневния размер на обезщетението за бременност и раждане съгласно австрийското законодателство, дължимо при раждането на детето, за което е заявено обезщетение за отглеждане на дете;

[...]

3. за баща [...] — 80 на сто от фиктивно изчисленото дневно обезщетение за бременност и раждане, дължимо във връзка с раждането на детето, за което е заявено обезщетението за отглеждане на дете, което дадена жена би получила вместо него.

[...]

(2) При всички случаи обезщетението за отглеждане на дете съгласно параграф 1 е в размер най-малко на дневната ставка съгласно параграф 1, точка 5, но не повече от 66 EUR на ден.

[...]“.

- 14 Съгласно член 24b от KBGG, „[к]огато само единият родител получава обезщетение за отглеждане на дете, то се дължи най-много до навършване на 12-месечна възраст на детето. Когато вторият родител също получава такова обезщетение, правото на обезщетение се продължава до изтичане на периода, за който вторият родител го получава, но не по-късно от навършване на 14-месечна възраст на детето. За периоди на получаване се считат само периодите на действително получаване на обезщетението“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 15 Съпрузите Moser живеят с двете си дъщери в Германия. От 1992 г. насам г-н Moser упражнява дейност като заето лице в Германия, докато г-жа Moser е наета на работа в Австрия, считано от 1 юли 1996 г.
- 16 След раждането на 14 юни 2011 г. на първата ѝ дъщеря г-жа Moser ползва отпуск за отглеждане на дете до 31 януари 2013 г. След раждането на 29 август 2013 г. на втората ѝ дъщеря тя договаря с австрийския си работодател друг родителски отпуск до 28 май 2015 г.
- 17 Още в края на периода, свързан със закрилата на майчинството, г-жа Moser получава германското обезщетение за родител и германското обезщетение, предназначено за родителите, чиито деца не посещават детско заведение.
- 18 Освен това за периода от 25 октомври 2013 г. до 31 май 2014 г. териториалната здравноосигурителна каса за провинция Тирол изплаща на г-жа Moser компенсаторно обезщетение към зависещото от дохода австрийско обезщетение за отглеждане на дете.
- 19 Вследствие на иск, подаден от г-жа Moser пред Landesgericht Innsbruck (Областен съд Инсбрук, Австрия) за предоставяне на допълнително компенсаторно обезщетение за период, надхвърлящ периода, за който ѝ е било предоставено първото компенсаторно обезщетение, а именно за периодите от 25 октомври 2013 г. до 28 юни 2014 г. и от 29 август до 28 октомври 2014 г., който сезираният съд уважава, териториалната здравноосигурителна каса за провинция Тирол ѝ отпуска исканото обезщетение.
- 20 От своя страна г-н Moser ползва родителски отпуск между 29 юни и 28 август 2014 г., през който получава германското обезщетение за родител.
- 21 Г-н Moser също подава иск пред Landesgericht Innsbruck (Областен съд, Инсбрук), за да получи от своя страна плащане на допълнително компенсаторно обезщетение, състоящо се от разликата между размера на полученото германско обезщетение за родител и размера на зависещото от дохода австрийско обезщетение за отглеждане на дете в размер на 66 EUR на ден за периода, съответстващ на неговия родителски отпуск от 29 юни до 28 август 2014 г.
- 22 С решение от 10 ноември 2015 г. този съд отхвърля иска.

- 23 С решение от 27 април 2017 г. сезираният с подадена от последния въззивна жалба Oberlandesgericht Innsbruck (Висш областен съд Инсбрук) уважава частично посочения иск и осъжда териториалната здравноосигурителна каса за провинция Тиrol да заплати компенсаторно обезщетение в размер на 29,86 EUR за ден, или общо 1821,46 EUR.
- 24 Тази каса подава ревизионна жалба срещу това решение пред Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия), като поддържа, от една страна, че г-н Moser не изпълнява условията, изисквани от австрийската правна уредба, за да се ползва от компенсаторно обезщетение, а от друга страна, че не е налице трансграничният елемент по смисъла на Регламент № 883/2004.
- 25 Г-н Moser счита, че задължението за изплащане на компенсаторното обезщетение от австрийската институция произтича от непрекъснатото трудово правоотношение на съпругата му с австрийския ѝ работодател и всяко друго тълкуване на член 24, параграф 2 от KBGG би било в противоречие с правото на Съюза.
- 26 Запитващата юрисдикция посочва, че г-н Moser отговаря на изискваните от австрийската правна уредба условия за получаване на обезщетение за минимален референтен период на отпуск от два месеца и за непрекъснато упражняване на професионална дейност в продължение на поне 6 месеца преди раждането на детето. Тя уточнява, че както следва от собствената му практика, въведеното с член 24, параграф 1, точка 2 във връзка с параграф 2 от KBGG ограничение, че предоставянето на обезщетение за отглеждане на дете е обусловено от ефективното упражняване на професионална дейност, за която се дължат социалноосигурителни вноски в Австрия, е обявено за противоречащо на правото на Съюза.
- 27 Поради това според запитващата юрисдикция висящият пред нея спор се отнася единствено до въпроса дали правото на Съюза, което в член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент № 987/2009 предвижда задължението да се вземе предвид положението на цялото семейство, предоставя на бащата право да получи разликата със свързаното с дохода обезщетение за отглеждане на дете в Австрия, когато Република Австрия е с вторична компетентност съгласно член 68, параграф 1, буква б) от Регламент № 883/2004 в качеството ѝ на държава членка по месторабота на майката, въпреки че последната вече е получила компенсаторно обезщетение за полагащото ѝ се свързано с дохода обезщетение за отглеждане на дете.
- 28 Като се позовава на практиката на Съда, запитващата юрисдикция припомня, че ограничителните условия във връзка с предоставянето или размера на семейните обезщетения, които възпрепятстват или обезкуражават работника да упражни правото си на свободно движение, противоречат на правото на Съюза и не трябва да се прилагат (решения от 10 октомври 1996 г., Hoyer и Zachow, C-245/94 и C-312/94, EU:C:1996:379, т. 34—36 и от 15 декември 2011 г., Bergström, C-257/10, EU:C:2011:839, т. 43 и 44). Въз основа на фикцията, предвидена в член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент № 987/2009, Съдът постановява, че е без значение кой от родителите се счита съгласно националното право за лицето, което има право да получава такива обезщетения (решение от 22 октомври 2015 г., Trąpkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, т. 49).
- 29 Запитващата юрисдикция обаче уточнява, че делата, по които са постановени тези решения, се отнасят до фиксирани надбавки, а висящото пред нея дело се отнася до свързано с дохода семейно обезщетение, и според нея в случая свободното движение на бащата не е застрашено или ограничено от отказа в Австрия да му бъде изплатено допълнително обезщетение за отглеждане на дете.
- 30 В случай че съгласно правото на Съюза бащата има право на изплащане на разликата в размера на свързаното с дохода австрийско обезщетение за отглеждане на дете, запитващата юрисдикция иска да установи дали това обезщетение трябва да се изчислява според действително получените доходи в държавата членка по месторабота, или следва да се вземе предвид

доходът, получен хипотетично от упражняване на сравнима дейност като заето лице в държавата членка с вторична компетентност. Независимо от решението на Съда от 15 декември 2011 г., *Bergström* (C-257/10, EU:C:2011:839, т. 53), тази юрисдикция счита, че приравняването на обезщетения, факти или събития, както е предвидено в член 5 от Регламент № 883/2004, е в полза на тълкуване в смисъл, че основата за изчисляване трябва да се формира от действително получените в Германия доходи.

31 При тези условия *Oberster Gerichtshof* (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент № 987/2009 да се тълкува в смисъл, че държава членка с вторична компетентност (Република Австрия) следва да заплати на родител, който пребивава и упражнява трудова дейност в държавата членка с първична компетентност (Федерална република Германия) по смисъла на член 68, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 883/2004, диференцираща добавка като семейно обезщетение в размер на разликата между обезщетението за родител [Elterngeld], което се заплаща в държавата с първична компетентност, и зависещото от дохода обезщетение за отглеждане на дете [Betreuungsgeld], предоставяно в другата държава членка, ако и двамата родители пребивават заедно със своите деца в държавата членка с първична компетентност и само единият родител упражнява дейност като трансграничен работник в държавата членка с вторична компетентност?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: изчислява ли се зависещото от дохода обезщетение за отглеждане на дете въз основа на действително реализирания доход в държавата по месторабота (Федерална република Германия), или въз основа на дохода, който може да бъде получен хипотетично от упражняване на сравнима трудова дейност в държавата членка с вторична компетентност (Република Австрия)?“.

По първия въпрос

32 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент № 987/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба задължение, за да се определи обхватът на правото на семейни обезщетения на дадено лице, да се вземе предвид „положението на цялото семейство, така както ако всички ангажирани лица биха се подчинявали на законодателството на съответната държава членка“, се прилага както в хипотезата, в която обезщетенията се изплащат съгласно законодателството, определено като приоритетно на основание член 68, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 883/2004, така и в хипотезата, в която обезщетенията се дължат в съответствие с едно или няколко други законодателства.

33 Следва да се припомни, че член 60, параграф 1 от Регламент № 987/2009 предвижда, че искането за семейни обезщетения се адресира до компетентната институция и за целите на прилагането на членове 67 и 68 от Регламент № 883/2004 се отчита положението на цялото семейство, така както ако всички ангажирани лица биха се подчинявали на законодателството на съответната държава членка и пребиваваха там, по-специално по отношение на правото на лицето да подава искане за подобни обезщетения.

34 Както следва от самия текст на член 60, поради направеното в него препращане към членове 67 и 68 от Регламент № 883/2004, смисълът и обхватът на този член трябва да се разглеждат във връзка с разпоредбите на последните членове.

- 35 Член 67 от Регламент № 883/2004 установява принципа, че дадено лице може да иска семейни обезщетения за членовете на семейството му, които пребивават в държава членка, различна от компетентната да изплаща тези обезщетения държава членка, така както ако те пребивават в последната държава членка (решение от 22 октомври 2015 г., Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, т. 35).
- 36 Що се отнася до член 73 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35), който е заменен с член 67 от Регламент № 883/2004 и чието съдържание по същество е идентично с това на последната разпоредба, Съдът уточнява, че тази разпоредба цели да улесни получаването на семейни добавки от работниците мигранти в държавата, в която те са заети, когато семейството им не се е придвижило с тях, и по-специално да попречи на държавите членки да поставят предоставянето или размера на семейните обезщетения в зависимост от пребиваването на членовете на семейството на работника в държавата членка, която изплаща обезщетението (решение от 14 октомври 2010 г., Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 37 Така член 67 от Регламент № 883/2004 се прилага към работник, който подобно на г-жа Moser в главното производство работи в една държава членка, но живее със семейството си в държава членка, която е различна от тази, чието законодателство се прилага за него (вж. в този смисъл решение от 7 ноември 2002 г., Maaheimo, C-333/00, EU:C:2002:641, т. 32).
- 38 Когато това е така, съпругът на работника също има право да се позовава на този член (решение от 7 ноември 2002 г., Maaheimo, C-333/00, EU:C:2002:641, т. 33) в съответствие с фикцията, установена в член 67 от Регламент № 883/2004, съгласно която се отчита положението на цялото семейство, така както ако всички ангажирани лица биха се подчинявали на законодателството на съответната държава членка и пребивават там.
- 39 В случай че предоставянето на семейно обезщетение зависи от условието заинтересованото лице да е работило на национална територия на компетентната държава членка като предвиденото в член 24, параграф 1, точка 2 от KBGG в главното производство, което обуславя получаването на обезщетението от завършването на осигурителни периоди на австрийска територия, това условие трябва да се счита за изпълнено, когато заинтересованото лице е работило на територията на друга държава членка.
- 40 Необходимо е обаче да се уточни, че принципът на приравняване, въведен с член 67 от Регламент № 883/2004, няма абсолютен характер, в смисъл че когато са налице няколко права съгласно различни законодателства, се прилагат предвидените в член 68 от Регламент № 883/2004 правила за недопускане на натрупване (вж. във връзка с член 73 от Регламент № 1408/71 решение от 14 октомври 2010 г., Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, т. 42 и 43 и цитираната съдебна практика).
- 41 Съгласно член 68, параграф 1, буква б) от Регламент № 883/2004, когато през време на един и същи период и за едни и същи членове на семейството се предвиждат обезщетения на едно и също основание съгласно законодателството на повече от една държава членка, предимството на правата, произтичащи от дейност като заето или самостоятелно заето лице, се предоставя на законодателството на държавата членка по местопребиваване на децата. Параграф 2 от посочения член предвижда, че в случай на съвпадане на права семейните обезщетения се предоставят в съответствие със законодателството, което е определено, че има предимство, а

правата на семейни обезщетения по силата на друго или други съответни законодателства се спират до размера, предвиден от първото законодателство, и се предоставя диференцираща добавка, ако е необходимо, за сумата, надвишаваща този размер.

- 42 Съдът приема, че такова правило за недопускане на натрупване има за цел да гарантира на получателя на изплащани от няколко държави членки обезщетения, че общият размер на обезщетенията съвпада с размера на най-благоприятното обезщетение, което се дължи на същия съгласно законодателството на само една от тези държави (решение от 30 април 2014 г., *Wagener*, C-250/13, EU:C:2014:278, т. 46 и цитираната съдебна практика).
- 43 В делото по главното производство запитващата юрисдикция посочва, че Федерална република Германия е призната в съответствие с посоченото в точка 41 от настоящото решение правило за предимство за държавата членка, чието законодателство е приоритетно, така че дължимите семейни обезщетения по силата на друго законодателство, а именно това на Република Австрия, се спират и евентуално се изплащат под формата на диференцираща добавка.
- 44 Що се отнася до член 60, параграф 1 от Регламент № 987/2009, следва да се констатира, че родителите на детето, за което са поискани семейните обезщетения, попадат в обхвата на понятието „ангажирани лица“ и следователно имат право да поискат отпускането на тези обезщетения. Съдът вече е уточнил, че фикцията, предвидена във второто изречение от този член, води до признаване на правото на семейни обезщетения на лице, което не пребивава на територията на държавата членка, компетентна да изплаща тези обезщетения, при условие че са изпълнени всички останали предвидени в националното право условия за отпускането на посочените обезщетения (вж. в този смисъл решение от 22 октомври 2015 г., *Trapkowski*, C-378/14, EU:C:2015:720, т. 39 и 41).
- 45 След като изразът „законодателството на съответната държава членка“, съдържащ се в член 60 от Регламент № 987/2009, не е обвързан от никакво ограничение по отношение на разглежданата държава членка, този член трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага както в хипотезата, при която обезщетението е предоставено въз основа на законодателството, определено като приоритетно, така и ако то се изплаща под формата на диференцираща добавка съгласно законодателството на държава членка с вторична компетентност.
- 46 Всяко друго тълкуване на член 60 от Регламент № 987/2009, което би ограничило прилагането на фикцията само от държавата членка, чието законодателство е с приоритет, би противоречало не само на принципа на приравняване, установен в член 67 от Регламент № 883/2004, чието прилагане член 60, параграф 1 от Регламент № 987/2009 следва да гарантира, но и на правилото за недопускане на натрупване по член 68 от Регламент № 883/2004, тъй като това тълкуване има за цел да гарантира на получателя на изплащани от няколко държави членки обезщетения общ размер на обезщетенията, който съвпада с размера на най-благоприятното обезщетение, което се дължи на същия съгласно законодателството на само една от тези държави.
- 47 В това отношение следва да се добави, че прилагането на член 60 от Регламент № 987/2009 като произтичащото от това изплащане на диференцираща добавка не се обуславя от изискването за трансграничен елемент по отношение на съответния получател.
- 48 От гореизложеното следва, че член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент № 987/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба задължение, за да се определи обхватът на правото на семейни обезщетения на дадено лице, да се вземе предвид „положението на цялото семейство, така както ако всички ангажирани лица биха се подчинявали на законодателството на съответната държава членка“, се прилага както в хипотезата, в която обезщетенията се изплащат съгласно законодателството, определено като

приоритетно на основание член 68, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 883/2004, така и в хипотезата, в която обезщетенията се дължат в съответствие с едно или няколко други законодателства.

По втория въпрос

- 49 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 68 от Регламент № 883/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че размерът на диференциращата добавка следва да се изчислява в зависимост от действително получения в държавата по месторабота доход, или трябва да се изчислява в зависимост от еквивалентен доход, получен в държавата членка с вторична компетентност, за сравнима професионална дейност.
- 50 Във връзка с този въпрос запитващата юрисдикция се позовава на решение на Съда от 15 декември 2011 г., *Bergström* (C-257/10, EU:C:2011:839, т. 53), като същевременно посочва, че поради приравняването на обезщетения, факти или събития, предвидено в член 5 от Регламент № 883/2004, основата за изчисляване на диференциращата добавка може да се формира от действително получените в Германия доходи.
- 51 Следва да се констатира, че настоящото дело се различава от делото, по което е постановено решение от 15 декември 2011 г., *Bergström*, C-257/10 (C-257/10, EU:C:2011:839), в смисъл че възприетото в това решение тълкуване, а именно размерът на обезщетение за отглеждане на дете да се изчислява във връзка с референтен доход, който не е свързан с действително получените доходи, не може да се приложи към разглежданото в главното производство положение, при което г-н Moser може да иска семейно обезщетение съгласно членове 67 и 68 от Регламент № 883/2004.
- 52 Всъщност съгласно съдебната практика, цитирана в точка 42 от настоящото решение, целта на посочения член 68 е да гарантира на получателя на изплащани от няколко държави членки обезщетения общ размер на обезщетенията, който съвпада с размера на най-благоприятното обезщетение, което се дължи на същия съгласно законодателството на само една от тези държави.
- 53 При тези обстоятелства, като се изключат практическите трудности, пред които могат да бъдат изправени компетентните органи с оглед на изчисляването на обезщетенията във връзка с референтните доходи на заинтересованите лица, тълкуването, че определянето на размера на диференциращата добавка е в зависимост от действително получения в държавата по месторабота доход, е в съответствие с целта както на разглежданото национално законодателство, така и на разпоредбите на правото на Съюза в областта на социалната сигурност на работниците мигранти.
- 54 Всъщност, както следва от точка 10 от настоящото решение, свързаното с доходите австрийско обезщетение за отглеждане на дете представлява обезщетение, което замества доходите от трудова дейност, което позволява на работника да получава обезщетение в размер, пропорционален на размера на заплащането, което е получавал към момента на предоставяне на това обезщетение. Ето защо, за да се постигне тази цел, условията за заплащане трябва да се преценяват в държавата по месторабота, още повече че при погранични ситуации заплатата по принцип е по-висока в държавата по месторабота на работника.
- 55 От гореизложеното следва, че член 68 от Регламент № 883/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че размерът на диференциращата добавка, която се предоставя на работник съгласно законодателството на държава членка с вторична компетентност в съответствие с този член, трябва да се изчислява с оглед на действително получения от работника в държавата му по месторабота доход.

По съдебните разноси

56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

- 1) Член 60, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба задължение, за да се определи обхватът на правото на семейни обезщетения на дадено лице, да се вземе предвид „положението на цялото семейство, така както ако всички ангажирани лица биха се подчинявали на законодателството на съответната държава членка“, се прилага както в хипотезата, в която обезщетенията се изплащат съгласно законодателството, определено като приоритетно на основание член 68, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, така и в хипотезата, в която обезщетенията се дължат в съответствие с едно или няколко други законодателства.
- 2) Член 68 от Регламент № 883/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че размерът на диференциращата добавка, която се предоставя на работник съгласно законодателството на държава членка с вторична компетентност в съответствие с този член, трябва да се изчислява с оглед на действително получения от работника в държавата му по месторабота доход.

Подписи